

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobců: a) K. S. G.
b) nezl. K. N. G.

zastoupení JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem
se sídlem Šafaříkova 666/9, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2024, č. j. OAM-735/ZA-ZA11-HA10-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Shora označeným rozhodnutím shledal žalovaný žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.

II. Obsah žaloby

2. Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně jménem svým a jménem svého nezletilého dítěte [žalobce b)] včas podanou žalobou, v níž namítala, že v předcházejícím řízení byli zkráceni na svých právech, v důsledku čehož jim hrozí závažná újma.
3. Žalobci poukázali na to, že důvodem jejich opakované žádosti bylo to, že se objevily nové skutečnosti, které znemožňují jejich bezpečný návrat zpět do země původu. Žalobci nesouhlasí s tím, že žalovaný vyhodnotil jejich opakovanou žádost jako nepřipustnou. Jsou přesvědčeni, že žalovaný se měl zabývat změnou situace, která spočívá v tom, že v zemi původu zemřel otec žalobkyně, čímž došlo k zániku jakéhokoliv sociálního zázemí v zemi původu, díky čemuž se žalobci nemají kam vrátit. Žalobci jsou přesvědčeni, že žalovaný měl především rozvést úvahu nad tím, zda nejsou naplněny podmínky pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. V daném případě je totiž ohrožen nejen řádný život žalobkyně (matky), ale také jejího nezletilého dítěte, které se narodilo na území České republiky a v prostředí země původu se dosud nevyskytovalo.
4. Žalovaný tak dle přesvědčení žalobců pochybil a nesprávně posoudil jejich opakovanou žádost jako nepřipustnou. Mají za to, že uvedli novou skutečnost, přičemž jejich návrat do země původu by pro ně mohl znamenat závažnou újmu spočívající v jejich nedostatečném sociálním zázemí, nedostatečném ekonomickém zajištění a v možnosti případného odloučení biologické matky od dítěte.
5. Navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel její oprávněnost, odkázal na obsah správního spisu a vydané rozhodnutí, na jehož správnosti setrval. Zopakoval, že žalobci ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 5. 2024 neuvedli žádné nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu v porovnání s jejich předchozí žádostí. Žalovaný proto shledal splnění podmínek pro zastavení řízení.
7. Žalovaný shrnul, že žalobci poprvé neúspěšně o mezinárodní ochranu v České republice (dále také jen „ČR“) požádali dne 13. 1. 2022, zrekapituloval průběh předchozího správního i soudního řízení (podrobněji viz níže). V průběhu aktuálního správního řízení bylo dle žalovaného objasněno, že žalobci tvrzené důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou stejné s těmi, které uváděli v průběhu správního řízení o jejich první žádosti, tj. snaha žalobkyně o získání legálního pobytu na území České republiky, neboť zde pozbyla pobytové oprávnění a ekonomické obavy v případě jejich návratu. V aktuálně vedeném řízení žalobkyně neuvedla žádnou novou azylově významnou skutečnost, která bez jejího vlastního zavinění nemohla být zkoumána v rámci předchozího řízení, když za novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu dle žalovaného nelze považovat úmrtí otce žalobkyně, coby ztráty ekonomického a sociálního zázemí pro oba žalobce v zemi původu. Žalovaný dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se opakovaných žádostí, kterou lze aplikovat i na případ žalobců.
8. K požadavku žalobců, resp. dovolání se posouzení jejich žádosti ve smyslu § 14 zákona o azylu (humanitární azyl) žalovaný poukázal na to, že v daném typu řízení, kdy se řízení zastavuje pro nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, správní orgán důvody

pro udělení humanitárního azylu vůbec neposuzuje. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Usnesením ze dne 27. 9. 2024 soud přiznal žalobě odkladný účinek a ustanovil žalobcům advokáta pro uvedené řízení.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů. O žalobě rozhodl při jednání.
11. V přezkumném řízení soud vycházel z obsahu správního spisu, z něhož ověřil, že žalobci poprvé požádali o mezinárodní ochranu v ČR dne 13. 1. 2022. Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 8. 2022 jim nebyla udělena mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem. Podle žalovaného žalobkyně požádala o mezinárodní ochranu s cílem legalizovat svůj pobyt v ČR, neboť zde nyní nemá žádný pobytový status. Do vlasti se odmítá vrátit i z ekonomických důvodů a kvůli obavám z nižší úrovně tamní zdravotní péče. Rovněž se obává problémů plynoucích z toho, že má nemanželské dítě. Uvedené důvody jsou dle žalovaného azylově irelevantní. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem dne 5. 5. 2023, čj. 29 Az 6/2022-74, žalobu žalobců jako nedůvodnou zamítl. Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobců rozsudkem ze dne 17. 5. 2024, čj. 3 Azs 137/2023-41 zamítl pro nedůvodnost.
12. V současné druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobci podali dne 31. 5. 2024 (dne 7. 6. 2024 poskytli údaje k podané žádosti) žalobkyně uvedla, že je občankou Filipínské republiky, křesťanského vyznání, bez politického přesvědčení. Je svobodná, má jedno dítě – žalobce b), který se narodil v Praze a je státním příslušníkem Filipínské republiky. Do ČR přicestovala letecky v březnu 2019 za prací, měla zde zaměstnavatele. O mezinárodní ochranu v ČR žádá podruhé jménem svým a svého nezletilého syna z důvodu, že vzhledem k úmrtí jejího otce by byla pro rodinu na Filipínách se svým synem ekonomickou zátěží. Podáním žádosti si žalobkyně zamýšlí obnovit povolení k zaměstnání v ČR. Uvedla, že nic nepožaduje, jen si přeje zde legálně pracovat a postarat se o syna. Smrt svého otce v předchozím správním řízení neuvedla proto, že zemřel teprve nedávno (27. 3. 2024).
13. Součástí správního spisu je dále spisový materiál k první žádosti žalobců a informace shromážděné žalovaným ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Filipínách. Při posouzení žádosti žalobců žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP Filipíny – postavení samozivitelů, ze dne 25. 6. 2024. Žalobkyni byla dána možnost dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu se s podklady pro rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim, jakož i učinit návrhy na doplnění dokazování. Uvedené možnosti žalobkyně využila. Uvedla, že její rodina s ní odmítá komunikovat, neboť neakceptuje, že otec jejího syna je ženatý. Ten jí ani synovi neposkytuje žádnou pomoc. Je v bezvýchodné situaci, v případě návratu se obává, že o syna přijde, protože bude muset pracovat, aby ho zajistila. Obává se ekonomických potíží, nepřijetí rodinou, potíží s domovskými úřady apod.
14. Při jednání soudu zástupce žalobců odkázal na podanou žalobu, setrval na žalobním petitu.
15. Žalobkyně uvedla, že ještě předtím, než její otec zemřel, neměla s rodinou v zemi původu dobré vztahy. Protože se obávala návratu do vlasti, podala opakovanou žádost o

mezinárodní ochranu. Dle jejích informací je pomoc tamních úřadů rodičům samoživitelům nedostatečná (přibližně od 1 500 do 3 000 Kč čtvrtletně). Bojuje nejen za sebe, ale i za budoucnost svého syna, kterého by chtěla vychovávat zde.

16. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na vyjádření k žalobě a odůvodnění napadeného rozhodnutí, které obsahuje na straně 4 až 5 velmi podrobnou pasáž týkající se podpory matek samoživitelek na Filipínách. Správní orgán se žalobkyní tvrzenou novou skutečností, tj. obavou z toho, že bez pomoci rodiny by v zemi původu s nezletilým synem čelila ekonomickým problémům, zabýval a své závěry řádně zdůvodnil. Navrhla zamítnutí žaloby.
17. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
18. Na opakované žádosti o mezinárodní ochranu, kdy jsou uváděny tytéž důvody jejich podání, pamatuje zákon o azylu v § 11a odst. 1. Nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany a s tím související možnost zastavení řízení řeší ustanovení § 10a písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu, podle kterého se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
19. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
20. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
21. Krajský soud porovnal důvody současné žádosti žalobců s důvody, které uváděli v předchozí žádosti a uzavírá ve shodě se žalovaným, že žalobkyně v nově vedeném řízení neuvedla žádné nové skutečnosti ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Soud neshledal v učiněných závěrech žalovaného ani v jeho postupu v průběhu aktuálně vedeného správního řízení žádné pochybení. S žalobkyní uváděnými důvody odchodu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR (snahou o legalizaci pobytu, obavou z ekonomických potíží a ztráty sociálního zázemí a pomoci rodiny v zemi původu) se žalovaný dostatečně vypořádal v rámci meritorního posouzení jejich první žádosti o mezinárodní ochranu v rozhodnutí ze dne 4. 8. 2022. Závěry žalovaného byly jako správné potvrzeny jak zdejším krajským soudem, tak i Nejvyšším správním soudem (viz výše).
22. Krajský soud v nyní projednávané věci souhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že žalobkyně v aktuálně vedeném řízení neuvedla žádnou novou skutečnost, která by nebyla bez jejího vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a na základě které by žalovaný měl opětovně meritorně posuzovat žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany.

23. Žalobkyní uváděné nové důvody, a to rodinné důvody – úmrtí otce a s tím spojené obavy ze ztráty ekonomického zázemí v zemi původu, spory se zbytkem rodiny, nepřijetí žalobkyně snemanželským dítětem a problémy spojené s jeho výchovou, když žalobkyně je samoživitelkou, za „nové“ skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu považovat nelze. Krajský soud se se závěry žalovaného ztotožnil a pouze na okraj doplňuje, že ač z lidského hlediska chápe žalobkyní uváděné potíže, které se týkají existence jejího každodenního života, jejich řešení nespadá pod žádný z azylově relevantních důvodů dle zákona o azylu (§ 12-14b). Žalovaný se zabýval i žalobkyní vyslovenou obavou pro případ návratu do vlasti – tvrzenou nedostatečnou pomocí ze strany státu matkám samoživitelkám. Za tím účelem obstaral Informaci OAMP Filipíny – postavení samoživitelů, ze dne 25. 6. 2024, z níž vyplývá, že v zemi původu žalobkyně existuje program státní pomoci a podpory rodičům samoživitelům (viz odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 4-5). Žalobkyní namítaná nedostatečná výše této finanční podpory nepředstavuje skutečnost, která by mohla zvrátit správnost závěrů napadeného rozhodnutí a procesní postup žalovaného v daném řízení.
24. Jak již uvedl žalovaný a rovněž existující konstantní judikatura správních soudů, k legalizaci pobytu, vyřešení zaměstnání, ekonomické situace žalobců a dalších otázek s tím souvisejících, slouží zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, nikoli zákon o azylu.
25. Dospěje-li správní orgán porovnáním důvodů uvedených v opakované žádosti téhož žadatele o udělení mezinárodní ochrany ke zjištění, že se jedná o tytéž skutečnosti, které byly hodnoceny v souvislosti se žádostí dříve uplatněnou, je závěr o nepřipustnosti nové žádosti v souladu s § 10a písm. e) zákona o azylu. Následné zastavení řízení o takovéto žádosti za použití § 25 písm. i) zákona o azylu je za zjištěných okolností případu postup, který má oporu v zákonné úpravě a je v souladu i s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74, v němž se uvádí: *„Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřipustnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděné žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.“*). Krajský soud se plně ztotožňuje se závěry i procesním postupem, které učinil žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí.
26. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, uvedl: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí“*. V tomto rozsudku dále uvedl: *„Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů*

rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.“ Uvedené závěry dopadají i na nyní projednávanou věc.

27. K žalobní námitce týkající se požadavku posouzení žádosti žalobců ve smyslu udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, soud rovněž ve shodě se žalovaným uvádí, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím procesním, kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřipustnost žádosti. To znamená, že žalovaný se nezabývá zkoumáním důvodů pro vlastní (ne)udělení některé z forem mezinárodní ochrany dle §§ 12-14b zákona o azylu, ale toliko posouzením, zda je opakovaná žádost přípustná.
28. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal namítané vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (§ 3 správního řádu), rozhodnutí je srozumitelné a řádně odůvodněné (§ 68 odst. 3 správního řádu).
29. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobcům, kteří ve věci úspěch neměli. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. listopadu 2024

JUDr.Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně